

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№1-2 (3057-3058)

Понеділок,
27 березня 2023 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

Тарас Григорович Шевченко

(9 березня 1814 –
10 березня 1861)

Боріться – поборейте!
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас сила
І воля святая!

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син і буде мати,
І будуть люди на землі...

Наша дума, наша пісня
Не вмире, не загине...
Ось де люди, наша слава,
Слава України!

ДОПОМОГА ЗВІДУСІЛЬ

ПІДТРИМКА ОДНОДУМЦІВ

Харківський національний медичний університет під час військової агресії з боку росії не припиняє своєї освітньої та волонтерської діяльності, а також в цих умовах розвиває та примножує міжнародні партнерські стосунки.

Так, напередодні Нового року в Харківському національному медичному університеті відбулася акція з передачі автомобілів екстреної швидкої медичної допомоги від наших давніх партнерів ГО «Ротарі-клуб інтернешенал», ГО «Ротарі-клуб Харків-сіті» та від команди благодійної організації української діаспори у США «RocMaidan Rochester».

31 грудня біля центрального входу зібралися керівництво ХНМУ, партнери-благодійники та студентство. Представники медичного вишу висловили велику вдячність за надану допомогу, адже у такий важкий час дуже важливо відчувати підтримку однодумців, що займаються доброю справою і допомагають наблизити нашу Перемогу.

За матеріалами офіційного сайту ХНМУ

ВІТАЄМО!

Відзнакою начальника Військово-медичного клінічного центру Північного регіону полковника м/с Едуарда Хорошуна нагороджено професорку Тетяну Чайченко за сприяння міжнародній матеріальній допомозі щодо придбання медичного обладнання для Центру та розвитку його наукової співпраці з міжнародною спільнотою.

Подякою харківського міського голови нагороджено лікаря благодійної організації «Благодійний фонд „Лікарі без кордонів, Нідерланди“», асистента кафедри інфекційних хвороб Ігоря Бодню за активну життєву позицію, вагомий внесок у розвиток волонтерського руху та надання допомоги мешканцям міста Харкова під час воєнного стану в Україні.

УНІВЕРСИТЕТСЬКА КЛІНІКА ХНМУ

КРОКИ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНОГО ПІДХОДУ У ЛІКУВАННІ

Першого лютого до Університетської клініки ХНМУ з робочим візитом завітала голова Харківської обласної ради Тетяна Єгорова-Луценко.

На базі клініки пані Тетяна зустрілася з керівництвом медичного вишу та директором Департаменту охорони здоров'я Харківської ОВА Максимом Хаустовим і ознайомила з облаштуванням відділень, сучасним устаткуванням та організацією надання медичної допомоги мешканцям міста і області.

Під час спілкування Тетяна Єгорова-Луценко, Максим Хаустов, ректор університету Валерій Капустник і директор клініки Андрій Мальцев обговорили переваги Університетської клініки, особливості роботи, пріоритетні напрямки, відмінності системи надання медичної допомоги тощо. Також співрозмовники акцентували увагу на тому, що Університетська клініка – це високо-спеціалізована допомога з унікальними хірургічними втручаннями, що є реалізацією мультидисциплінарного підходу у лікуванні, який представляє четвертий високоспеціалізований рівень медичної допомоги.

Крім того, учасники зустрічі зосередилися на проблемах фінансування Університетських клінік та оформленні юридичного статусу задля можливості працювати у врегульованому правовому полі і наблизитися до сучасного європейського рівня надання медичної допомоги, розвитку науково-дослідної бази та розширення освітнього простору.

Вікторія Захаревич

НАГАЛЬНО

ПРО АКТУАЛЬНЕ В ПІДСУМКАХ НАУКОВОЇ СЕСІЇ ХНМУ

15 лютого відбулося онлайн-засідання Наукової сесії, присвяченої 219-й річниці утворення та 218-й річниці відкриття Харківської вищої медичної школи.

Науковий захід відкрив ректор університету Валерій Капустин: «В Україні триває війна, проте кожний на своєму місці робить особистий внесок в Перемогу. Наш фронт – це освіта, наука і практика в охороні здоров'я. Рік, що минув з початку війни, мобілізував колектив університету – ми продовжували навчати, досліджувати, лікувати. І здобутки наших колег було відзначено на державному та регіональному рівнях».

Так, тематика доповідей цього-річної Наукової сесії визначилася актуальними проблемами сучасної медичної науки і практики, а також здобутками наших науковців.

Серед доповідачів були представлені професори Ігор Тарабан, Віталій Макаров, Дмитро Бутів. Крім того, в межах об'єднання наукового потенціалу і можливостей ХНМУ і ХМАПО з доповіддю виступив професор Олексій Корж, інтегральний показник наукової діяльності якого (індекс Гірша) був одним з найбільших серед співробітників академії.

У ході пленарного засідання були заслухані і обговорені наступні доповіді:

• «Лікування крововтрати: минуле, сьогодення, перспективи» (професор Ігор Тарабан).

• «Особливості виконання первинно-реконструктивних втручань при вогнепальних пораненнях шийного відділу трахеї» (від колективу авторів професор Віталій Макаров).

• «Проблеми та перспективи профілактики серцево-судинних захворювань у сучасному світі» (професор Олексій Корж).

• «Розроблення і впровадження інноваційних технологій у діагностиці, лікуванні та прогнозуванні туберкульозу» (професор Дмитро Бутів).

Під час засідання відбулося нагородження переможців заходів Фестивалю молодіжної науки, який проходив у рамках Наукової сесії медичного університету. Зважаючи

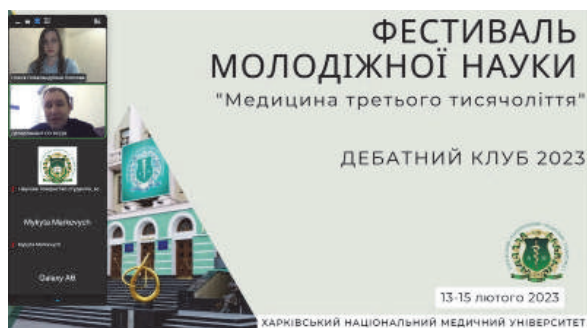
на військові дії, церемонія нагородження відбулася в онлайн-режимі й голова Ради Наукового товариства студентів, аспірантів, молодих учених ХНМУ Олеся Плехова в ефірі оголосила імена переможців.

Старші колеги привітали молодих науковців і побажали їм подальших успіхів у розв'язанні актуальних проблем медичної науки, нових здобутків і заслужених нагород.

За матеріалами офіційного сайту ХНМУ

ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІЖНОЇ НАУКИ В ХНМУ

ЗДОБУТКИ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

13–14 лютого на базі Харківського національного медичного університету в режимі онлайн стартував Фестиваль молодіжної науки – 2023.

Науковий захід пройшов відповідно до програми Фестивалю. Так, у межах Міжвузівської конференції молодих учених та студен-

тів «Медицина третього тисячоліття» відбулося 10 секцій, на яких було заслухано 132 доповіді, з них 28 у стендовому форматі. Цього року у конференції взяли участь представники багатьох міст України, які продемонстрували високий рівень своїх наукових здобутків.

Під час Фестивалю молодіжної науки пройшов науковий брейн-ринг «Медицина без меж». Брейн-ринг – це гра між командами у відповіді на питання. Цьогоріч у ньому взяли участь 12 команд із різних міст України.

У засіданні дебатного клубу на тему «Телемедицина для населення в Україні – необхідна реальність чи далекоглядна мрія» учасники мали змогу дискутувати на актуальну тему сьогодення. Важливим стало те, що до заходу долучився директор Департаменту охорони здоров'я ХОВА Максим Хаустов, який наголосив на актуальності теми насамперед для Харківщини та тих діях, що вже проводяться в цьому напрямі. Учасники клубу досить енергійно дискутували на дану тематику, активно висловлювали свої думки та гідно їх відстоювали.

Олеся Плехова, голова Ради наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих учених

АКТУАЛЬНО

НАШІ У ДАВОСІ

Директорка Харківського регіонального перинатального центру доцентка кафедри педіатрії № 1 Ірина Кондратова, яка увійшла до проекту «100 жінок 2022» за версією BBC, була запрошена Victor Pinchuk Foundation на цьогорічний міжнародний економічний форум у Давосі.

Організатори Ukraine House Davos 2023 запросили пані Ірину взяти участь у панелі «Answering the Call: Humanitarian Heroes to the Rescue». Їй випала важлива і відповідальна місія – розповісти про Україну і українців, про те, як зараз ми рятуємо світ кожен на своєму місці.

Пані Ірина відзначила неймовірну атмосферу Українського дому (Svitlana Grytsenko), зустрічі та знайомства, від яких переохоплює подих: сильна, вільна, незламна Юлія Паєвська (Тайра), гідний Масі Найем, Владика Борис Гудзяк, кожне слово якого сповнене віри та сили, та багато інших.

«Україна надихає Світ! Усі розуміють, про що ця війна. Підтримка – шалена, щира, особиста. Ми, українці, запустили незворотні світові зміни. Звісно, не так швидко все, як нам хочеться. Ми платимо страшну ціну щодня. Але звідси ще болючіше відчувається, що нікому і ніколи Свобода не діставалася просто так. І ми усвідомлюємо, що це наш останній шанс її вибороти та утримати. А отже маємо вижити. Бо Україна понад усе!», – зазначила Ірина Кондратова.

За матеріалами соцмережі Facebook

НАШ ДОСВІД

ПРЕДСТАВНИКИ ХНМУ – ІНСТРУКТОРИ У МІЖНАРОДНОМУ ПРОЄКТІ

20 січня між Департаментом охорони здоров'я Харківської обласної військової адміністрації та ГО «Mehad (ex-UOSSM France)» був підписаний меморандум про співпрацю.

Метою меморандуму є взаємодія та координація діяльності сторін, спрямована на проведення спільних навчань у галузі надання невідкладної та екстреної медичної допомоги громадянам України та іншим особам, які перебувають на її території, у тому числі під час виникнення надзвичайних ситуацій, ліквідації наслідків та надання допомоги і гуманітарної підтримки особам, що постраждали в результаті збройної агресії проти України.

Даний проєкт розпочав свою роботу 21 січня. Так, інструктори – співробітники кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії ХНМУ (Павло Фадеев, Анаксим Дейнеко, Андрій Расенко, Марина Долженко) під керівництвом медичного координатора Юлії Волкової провели дводенний «Курс з тактичного застосування ультразвуку – TUSC-UA Course», який проходить щотижня на клінічній базі кафедри Обласного клінічного спеціалізованого диспансеру радіаційного захисту населення.

На сьогодні вже проведено 7 курсів, де успішно пройшли навчання 90 курсантів, переважна кількість яких є лікарями Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф у Харківській області та лікарями медичних закладів деокупованих територій Харківської області (Вовчанськ, Куп'янськ, Ізюм тощо).

Тактична швидка ультразвукова діагностика за протоколом FAST дає змогу українським медикам швидше і якісніше надавати медичну допомогу постраждалим внаслідок бойових дій.

Програма курсу заснована на досвіді розробників «Mehad (ex-UOSSM France)», який був отриманий протягом останніх 10 років за підтримки лікарів і постачальників медичних послуг у зонах конфліктів та в більшості гуманітарних катастроф у таких країнах, як Ірак, Сирія, Туреччина та Ліван.

Дякуємо всій команді Mehад в Україні, особисто Pr. Raphaël Pitti (Training Programs Director), Pierre Catoire (TUSC-UA Course Director), Yuriy Stepanovskiy (Strategy Director), Mykola Kopytchak (Medical coordinator), Nastia Nazaruk (Project Coordinator) за надану можливість вчитися і навчати.

За матеріалами офіційного сайту ХНМУ

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

ХНМУ – АКТИВНИЙ УЧАСНИК ЦИФРОВОГО ПРОЄКТУ

24 лютого 2022 року змінило наше життя. Вторгнення росії в Україну позбавило багатьох із нас всього: життя, можливості працювати або здобувати освіту у звичному форматі та взагалі будувати своє життя.

У ці важкі часи спільно з Німецькою службою академічних обмінів DAAD та Технічним університетом прикладних наук Вільдау в рамках проєкту Wildau-Kharkiv IT Bridge (WKITB) програми DAAD «Digital Ukraine: Ensuring Academic Success in Crisis (2022)» та завдяки особисто професору університету Вільдау Маркусу Фроме українським викладачам та студентам ЗВО була надана можливість отримати додаткові знання протягом осіннього семестру 2022 року.

У рамках проєкту 60 найкращих викладачів ІТ-дисциплін України відкрили доступ до своїх курсів для українських студентів

будь-яких закладів. Студенти ХНМУ також мали змогу навчатися у найкращих викладачів та удосконалювати свої знання попри воєнний час. Після прослуховування лекцій і проходження практичних занять понад 200 наших студентів отримали сертифікати.

Приємно, що серед викладачів проєкту, які пройшли суворий відбір, були й представники нашого університету. Варто зазначити, що викладачі ХНМУ були єдиними представниками від медичних закладів вищої освіти, які взяли участь у даній програмі. Великою заслугою у цьому стала діяльність координаторки проєкту асистентки кафедри оториноларингології Вікторії Алексеевої, яка й сама прочитала курс на тему «Цифровий образ в оториноларингології».

Наші викладачі зуміли гідно себе представити серед учасників програми. Так, курс «Цифрові методи променевої діагностики захворювань різних органів» доцента кафедри радіології та радіаційної медицини Романа Спужяка визнано найкращим забезпеченням додатковим матеріалом. Курс доцента кафедри медичної біології Юрія Садовниченка «Цифровий підхід у медичній біології» мав найкращу спорідненість міжгалузевих напрямків.

До курсу «Ведення патологічних станів ротової порожнини» завідувачки кафедри стоматології дитячого віку та імплантології Розани Назарян приєдналася найбільша кількість студентів «нерідного» університету. Професор кафедри патологічної анатомії Віталій Гаргін, крім дистанційного курсу для українських студентів «Цифрова обробка морфологічних зображень загальної та спеціальної патологічної анатомії», прочитав лекції і провів практичні заняття для німецьких студентів та аспірантів у Технічному університеті прикладних наук Вільдау (Німеччина).

Цей проєкт став дуже цікавим і пізнавальним для всіх його учасників, а також відзначився значним внеском викладацького складу ХНМУ в розширення цифрового освітнього простору не тільки нашого університету, а й країни в цілому.

Центр медіакомунікацій ХНМУ

ПІДТРИМКА ЗСУ

ДОПОМОГА МАЄ ЗНАЧЕННЯ

Наші співвітчизники, починаючи з 2014 року, активно підтримують бійців Збройних сил України. Після повномасштабного вторгнення росії в Україну ця підтримка зросла в рази. Не залишилися осторонь і представники медичного вишу.

Так, команда Студентського самоврядування ХНМУ збрала кошти на потреби військових. Для цього була створена «банка», куди всі бажаючі студенти та співробітники університету мали змогу надсилати гроші. Нещодавно збір було закрито сумою навіть трохи більше за потрібну – 32 853 грн. На ці кошти було вирішено придбати портативну електростанцію Alza Power для 127-ї Харківської бригади 226-го батальйону. 22 лютого активісти Студентського самоврядування ХНМУ передали придбаний пристрій начальнику медичної служби медичного пункту капітану м/с Дмитру Беззубову та лікарю медичного пункту лейтенанту м/с Максиму Писареву.

Усі звіти за вже витрачені гроші (чеки на суму 31 935 грн – вартість портативної електростанції для ЗСУ з доставкою) пред-

ставлені у соціальних мережах Студентського самоврядування ХНМУ. Кошти, що залишилися, студенти разом із військовими вирішили витратити на паливо для наших героїв-захисників.

Від імені військових слова щирої вдячності висловив лікар медичного пункту Максим Писарев з позивним «Інтерн»: «Висловлюю вдячність за організацію збору коштів для придбання портативної електростанції Харківському національному медичному університету і керівництву Студентського самоврядування, яке організувало цей збір, та всім, хто до нього долучився. Це якщо дякувати формально. Проте я хочу, щоб це була не просто формальність, задля чого маю розширити свою думку і взагалі пояснити, навіщо нам потрібна саме портативна електростанція.

По-перше, це елемент маскування, адже генератор – пристрій, що генерує струм і живить той же старлінк, рації, мобільні телефони тощо, є доволі паливозатратним і гучним, тому завдяки купленій електростанції ми зможемо не залежати від масивного і затратного пристрою протягом 20 годин.

По-друге, наступні 20 годин ми матимемо заряджені рації і телефони, а це означає, що будемо завчасно попереджені щодо розвитку будь-яких подій, зокрема, стосовно поранених, будемо знати, хто до нас іде і в якій кількості, та зможемо завчасно підготуватися до цього.

По-третє, цей пристрій надає нам можливість залишатися на зв'язку з нашими рідними і близькими, які нас завжди підтримують. За все це дякую вам!».

Представники Студентського самоврядування вдячні кожному, хто долучився до нашого збору. Ми зробили велику справу, адже це не просто вартість портативної електростанції, це вартість багатьох життів наших воїнів.

Вікторія Захаревич

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ОБМІН ДОСВІДОМ З ІНОЗЕМНИМИ ПАРТНЕРАМИ ТРИВАЄ

13–16 лютого за запрошенням завідувача кафедри хірургії № 4 Віталія Макарова у Харківському національному медичному університеті перебував професор доктор Хакан Агір – пластичний хірург клініки Ачібадем Алтунізаде (м. Стамбул, Туреччина).

Під час візиту до Харкова пан Агір відвідав клінічні бази кафедри хірургії № 4, а саме: КНП ХОР «Обласний клінічний спеціалізований диспансер радіаційного захисту населення», ННЦ «Університетська клініка» ХНМУ та Військово-медичний клінічний центр Північного регіону.

Доктор Хакан Агір прочитав лекції для студентів VII факультету, провів майстер-класи для лікарів-хірургів та показові оперативні втручання на клінічних базах кафедри хірургії № 4. Крім того, він взяв участь у консилиумі зі співробітниками кафедри, КНП ХОР та Університетською клінікою.

Результатом проведеної програми в Харківському національному медичному університеті з доктором Хаканом Агіром стало обговорення питань щодо подальшої співпраці, отримання знань та обмін досвідом у галузі реконструктивної пластичної хірургії.

Марина Білоножко,

в.о. начальника відділу міжнародних зв'язків

ЛИСТ-ПОДЯКА

МАРШРУТ БЕЗПЕКИ

На ім'я ректора ХНМУ надійшов лист-подяка від президента благодійної організації «Харківський благодійний фонд „Благо“» Володимира Казуса щодо високого рівня підготовки студентів – майбутніх соціальних працівників.

Так, здобувачки вищої освіти III курсу, які навчаються за освітньою програмою «Соціальна робота» на кафедрі психіатрії, наркології, медичної психології та соціальної роботи, Єлизавета Рябушенко та Вероніка Саміташвілі взяли участь в облаштуванні дитячого безпечного простору у Пісочинській громаді Харківської області та організували це разом з фахівцями ХБФ «Благо» на базі Пісочинського ліцею «Мобіль».

Захід відкрили у формі інтерактивної профілактичної гри «Маршрут безпеки», до якого також залучили патрульних поліцейських, службу у справах дітей та сім'ї Пісочинської селищної ради. На відкриття були запрошені представники органів місцевого самоврядування. Сьогодні на території безпечного простору проходять різноманітні заходи для дітей з фокусом на дітлахів із числа ВПО.

За матеріалами офіційного сайту ХНМУ

ПРЕДСТАВНИКИ ХНМУ – АКТИВНІ ВОЛОНТЕРИ!

БОРОНИМО НАШУ ДЕРЖАВУ

Чимало представників медичного вишу від самого початку широкомасштабного російського вторгнення виконують свій професійний та моральний обов'язок щодо оборони нашої держави від рашиської навали. Деякі з них встали до лав ЗСУ, інші приєдналися до волонтерського руху.

Співробітники кафедри медичної генетики з перших днів війни залучені до волонтерського руху. Завідувачка кафедри Юлія Гречанина, професорка Олена Гречанина та ще два десятки медиків організували допомогу пацієнтам з орфаними хворобами, надаючи їм консультації в режимі онлайн, та завдяки своїй активності забезпечують діток зі спадковими захворюваннями, які опинились далеко від рідного дому, вкрай необхідними медичними препаратами. Вони працюють, як завжди, просто за інших умов, приймаючи маленьких пацієнтів у стінах Об'єднання і щодня дарують свою підтримку, професіоналізм та безцінний досвід.

Ми також продовжуємо інформувати вас про студентів-волонтерів нашого університету. Так, студент-інтерн Дмитро Моїсеєнко

працює на волонтерських засадах інструктором у проєкті «Тактична медицина для українців в умовах бойових дій», створеного в рамках Меморандуму про співробітництво між Сумською ОВА та Сумським обласним центром екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. Проєкт готує бійців-рятувальників за фахом тактичної домедичної допомоги для ЗСУ та представників інших сил оборони України.

Не змогли лишитися осторонь страшних подій війни і студенти II медичного факультету Харківського національного медичного університету. Коли вони дізналися від старости, що нашим солдатам потрібна допомога, то вирішили зібрати кошти на ліки для військових, що знаходилися в Бахмуті. Студенти збрали приблизно 6000 грн, частину з яких витратили на ліки, а іншу – на продукти. Солдати окремої механізованої бригади імені Володимира Мономаха відправили відео зі словами подяки. А студенти зі

свого боку були дуже раді, що змогли хоча б трохи допомогти їм.

Центр медіакомунікацій ХНМУ

ХНМУ ПІД ЧАС ВІЙНИ

СТУДЕНТИ І ВИПУСКНИКИ ХНМУ – НАША ГОРДИСТЬ І НАДІЯ!

«Вони завжди на передньому краю» – так можна сказати про наших військових та медичних працівників. Уже протягом року вони захищають і рятують нас від російських загарбників, і про їх героїчні, проте такі для них буденні вчинки у реальному часі створюють кінострічки.

До роковин нападу росії на Україну відзнято чотирисерійну драму «Я – Надія» про медиків, які з перших секунд війни рятували і продовжують рятувати цивільних і військових. Прототипом головної героїні стала студентка 6-го курсу II медичного факультету Харківського національного медичного університету Анна Андрющенко.

Анна вже має практичний досвід, адже починаючи з 4-го курсу в розпал коронавірусної пандемії вона почала працювати у бригаді швидкої допомоги. І від початку війни Анна залишається на роботі. Протягом півроку до серпня 2022 р. вона працювала в Харкові, а з вересня влаштувалася до Київського центру екстреної медичної допомоги.

У Харкові в перші місяці війни Анна у складі бригади швидкої допомоги виїжджала на всі виклики до поранених військових і цивільних, як всі фельдшери і лікарі. Паралельно наша студентка дистанційно навчалася і навчається в медичному виші й після закінчення планує продовжити освіту в інтернатурі ХНМУ.

На питання, чому саме вона стала прототипом героїні драми «Я – Надія», Анна відповіла, що з нею зв'язався сценарист серіалу. Під час спілкування дівчина розповідала життєві історії, які з нею сталися під час роботи. «Ми спілкувалися ще в березні і на той час насправді і не думали, що виживемо, не те, що про серіал міркували. Ми просто спілкувалися, навіть не замислюючись, де ми будемо завтра, що від нас і нашого міста залишиться. У розмовах ми знову і знову переживали ці жакливі дні і емоції», – розповіла нам Анна – одна з наших студентів та випускників, які просто виконують свій професійний обов'язок, наша гордість і надія.

Вікторія Захаревич

ЗМІНИВ ЛІКАРСЬКИЙ ХАЛАТ НА ФОРМУ НАЦГВАРДІЇ

Євген Ольховський до початку широкомасштабного вторгнення РФ в Україну працював дитячим педіатром та викладав у Харківському національному медичному університеті. Проте 24 лютого минулого року життя його та його сім'ї кардинально змінилося.

Свою життєву історію Євген розказав журналістці каналу «Молодий буковинець» Анні Семьоновій. Він розповів, як потрапив у Чернівці та змінив білий халат на темний камуфляж, як його життя різко змінилося 24 лютого 2022 року. «Було чути вибухи, ми прокинулися о 5 годині ранку. Перший тиждень ми переховувалися в підвалі будинку, проте страх за родину змусив відправити дружину із сином до

Польщі до знайомих. Через 2–3 тижні вивіз і батьків з Харкова, а сам залишився у Львові».

Євген зрозумів, що може бути корисним і допомагати армії. Він звернувся до найближчого військомату, де отримав направлення до Нацгвардії. Наразі військовий служить начальником медичного пункту в одному з підрозділів Нацгвардії у Чернівцях.

Найважчим, за словами Євгена, було психологічно пристосуватися, адже переживав за родину, рідне місто, загальні на початку служби стресував деякий час. Проте швидко пристосовувався до умов, з'явилися нові обов'язки: надання медичної допомоги військовим, обстеження, збір анамнезу, призначення і контроль ліків, організація невідкладної медичної допомоги тощо.

З рідним містом тримає зв'язок через батьків, що повернулися з евакуації, знає, що Харків часто потерпає від обстрілів, руйнується критична інфраструктура, гинуть цивільні люди. Про плани після перемоги ще не замислювався, адже не знає, скільки триватиме війна, але непохитна віра в нашу перемогу – це наразі головне для Євгена.

Наостанок Євген Ольховський побажав всім міцних нервів, віри в перемогу, не падати духом за будь-яких обставин і триматися.

За матеріалами відеоканалу «Молодий буковинець»

СОЛОДОШІ І ЛИСТИ ДЛЯ БІЙЦІВ ЗСУ

Протягом двох останніх місяців команда сектору громадського виховання та волонтерства Студентського самоврядування ХНМУ декілька разів організовувала передачу смаколиків для наших військових у рамках проєкту «Солодощі для ЗСУ».

Акція полягає в тому, що всі охочі можуть власноруч приготувати печиво, кекси, пряники та інше. Головна вимога – щоб випічка швидко не псувалася.

Також, окрім смаколиків, студенти охоче надсилали необхідні речі військовим, а саме: устілки, шкарпетки, засоби для надання першої медичної допомоги тощо.

Хочемо висловити подяку кафедрі неврології, а саме доцентці Олені Марковській, яка із родиною долучилася до акції. За її сприянням волонтери мали змогу декілька разів надіслати пакунки для наших захисників. Так, 10 січня пакунок із новорічними пряниками, печивом та іншими солодощами було передано військовим з 92-ї бригади за Харківським напрямком, а 4 лютого – пакунок, який містив чай, каву, бісквіти та інші смаколики.

Окрему подяку хочемо висловити кафедрі медичної генетики, а саме Олені Мартем'яновій, яка разом зі своєю донькою приготувала смачне печиво і написала листи для військових.

Важливим етапом стало якісне пакування та доставка. Для цього було використано чимало пакувальних засобів, щоб розфасувати печиво порційно. Також до кожного пакуночка були додані листівки-побажання для наших військових, що від щирого серця були написані студентами та співробітниками ХНМУ.

Завдяки цьому проєкту всі бажаючі мали змогу пригостити наших оборонців смаколиками, які були зроблені з теплом та любов'ю. Маємо надію, що кожне печиво, яке було скуштоване за теплим чаєм, надало нашим бійцям ще більше сил для наближення Перемоги.

Марія Федорова, І медичний факультет

НАШ ВОГОНЬ НІКОМУ НЕ ЗАГАСИТИ!

12 лютого студенти сектору громадського виховання та волонтерства Студентського самоврядування ХНМУ разом з персоналом Харківської кав'ярні «K.I.KAVA» організували другу частину

заходу з виготовлення окопних свічок для військових на Донецькому напрямку.

Головною метою було виготовлення 150 окопних свічок для бійців ЗСУ. За весь день студенти та всі бажаючі взяли участь в усіх процесах вироблення свічок: від нарізки картону до розтоплення та заливання парафіну. Атмосфера заходу була дуже дружня, привітна, адже всі волонтери були захоплені роботою, бо знали, що це на благо нашої армії. Окопні свічки можуть освітити або обігріти та висушити невелике приміщення в надзвичайних умовах, що дуже актуально для наших бійців на фронті.

Ми дуже вдячні Харківській кав'ярні «K.I.KAVA» за надану нам можливість організувати захід. Юлія та Іван не тільки допомагали нам із виробленням свічок, а і пригостили смачною кавою. На знак поваги та любові команда сектору громадського виховання та волонтерства подарувала кав'ярні лист-подяку за допомогу в організації заходу, а виготовлені 150 свічок будуть відправлені в 93-ю та 57-у бригади на Донецькому напрямку.

Найбільшу подяку висловлюємо нашим воїнам та захисникам, що борються за нас та за наше майбутнє. Наш вогонь нікому не загасити! Слава Україні!

Адель Зейдан, І медичний факультет

ЖИТТЄВА НЕОБХІДНІСТЬ

20–21 лютого команда сектору громадського виховання та волонтерства Студентського самоврядування ХНМУ об'єднала свої зусилля з командою RPG MEDICINE, яка займається постачанням життєво необхідних ліків у деокуповані міста та села України.

Молодь взяла участь у фасуванні ліків для допомоги людям у прифронтовій зоні на Донецькому напрямку. Партію ліків необхідно було розкласти порціями та підписати, щоб волонтери з організації RPG MEDICINE змогли роздати потрібні таблетки якомога більшій кількості людей. Усього спільними зусиллями волонтерів було розфасовано по упаковкам 27 340 таблеток.

Крім того, студенти-медики допомогли із фасуванням гуманітарної допомоги у вигляді ліків та медичного інструментарію, що будуть спрямовані саме у лікарні. Препарати потрібно було розфасувати частинами для лікарень (інфузії, перев'язки, хірургічний та реаніматологічний одноразовий інструментарій тощо) та для пересічних громадян (ліки від тиску, застуди, головного болю та високої температури). Наші волонтери плідно працювали, наспівуючи українські пісні під гітару.

25 лютого волонтери доставили розфасовані препарати та іншу заготовлену гуманітарну допомогу. Ми вдячні команді RPG MEDICINE за їхню активність у забезпеченні ліками людей, що знаходяться в зоні бойових дій, а також за можливість приєднатися до гарної справи.

Адель Зейдан, І медичний факультет

КОЛИ ПОЧАЛАСЯ ВІЙНА...

«24 лютого я прокинувся від телефонного дзвінка батьків зі словами: «Почалася війна». Після декількох днів, коли люди почали евакуюватися з Харкова, ми залишилися та укріплювали гуртожиток №6. Організували чергування на камерах у гуртожитку, почали допомагати військовим, які тоді перебували в метро «Олексіївська», пускали їх у душ та надавали усе, що їм було потрібно. Одному командирі приносили декілька книг, які були українською, бо він казав: «Принесіть, будь ласка, хочу забути цю кацапську».

На третій тиждень ми побачили повідомлення в чаті Харкова, що бабусі потрібна їжа і вона не може сама вийти, тоді ми віднесли їй свою їжу. Ці щирі емоції були двигуном, через який ми стали волонтерами. Наступного дня почали «штурмувати» доступні та відомі БФ, щоб допомогти нам грошима, але цей день був дуже важким, бо ввечері почався обстріл, цю ніч запам'ятали всі студенти гуртожитку...

Наступного дня з усіх, хто залишався до цього, більша частина виїхала. І з цього моменту ми з другом почали розвозити їжу спочатку за свої кошти, потім нас спонсорував великий китайський Фонд. Перший транш грошей складав 15 000 грн, які ми витратили за декілька днів. Купували продукти та фасували їх у пакети. Після цього прийшло ще декілька траншів та ми почали отримувати більші суми: 30 000, 50 000, 100 000 грн... Все витрачалося на потреби людей: спочатку ми працювали «за дзвінком», потім розробили систему – дзвонить людина та робить замовлення на 30+ людей і ми веземо 30+ пакетів.

Продавці Олексіївського «РОСТу» вже знали нас в обличчя та вітали нас із нами. Через деякий час нашому другу з Нацгвардії знадобилася допомога, і ми «відкрили» ще цей напрямок. Привозили все в оптових кількостях: їжу, одяг, каремати тощо. Возили одяг, плити носки та спорядження для хлопців, які стояли на блокпостах.

Після цього допомогли волонтерам із Харкова та закрили деякі їх потреби: для одних закупили ліків на 50 000 грн, для інших – ковдри та їжу.

Також вийшли на зв'язок з волонтерами, які приймали допомогу на вокзалі з поїздів, деякий час попрацювали з ними: лопати, ковдри, трохи їжі, матраци – брали у них та відвозили людям у метро, солдатам та іншим волонтерам. Через цих хлопців вийшли на зв'язок з ресторанами та кафе, які готували їжу для людей у метро, пару тижнів попрацювали з ними, закуповуючи їм їжу. Ми також приєдналися до декількох благодійних фондів та надавали їм гуманітарну допомогу.

Крім того, ми мали медичне укомплектування і могли вивозити поранених та допомагати нашим військовим, чим і займалися; допомагали забезпеченням підстанцій та лікарень медичними препаратами. Також мали практику евакуації людей похилого віку з дому до залізничного вокзалу та за свій кошт купували їм квитки; допомагали їжею та медикаментами в Чугуєві. Коли нам вдалося знайти можливість допомогти Херсонській області, ми закупили ліки на 50 000 грн і відправили до міста, а також перерахували понад 30 000 грн, щоб вони мали змогу докупити все, що їм потрібно.

Ми створили свій телеграм-канал, почали збирати донати та звітувати тут щодо волонтерства. Так ми познайомилися з волонтерами з БФ, які привозили нам медикаменти, що йшли на допомогу лікарням та стабілізаційному військовому пункту. Проте, на жаль, через деякий час Фонд припинив фінансування. Просидівши декілька днів без роботи, я розпочав свій шлях у ролі бойового медика під позивним «Кіт».

«Волонтери медики»: «Кіт», засновник, волонтер, бойовий медик госпітальєр,

Родіон Фетісов, співзасновник, III медичний факультет,

Максим Мурченко, співзасновник, водій, IV медичний факультет,

Тетяна Сторожук, координаторка,

Катерина Макаренко, фармацевт, IV медичний факультет

«24 лютого я вийшла на своє чергування, яке тривало до квітня. Потім я вперше змогла поїхати додому на один день. Від початку війни медичного персоналу залишилося дуже мало, тому я працювала на три відділення одночасно: гінекологічне, пологове та хірургічне. Були моменти, коли я сама приймала пологи під обстрілами, без дитячих медсестер, лікарів та санітарок.

Пізніше, коли пологове та гінекологічне відділення закрили, я перейшла працювати операційною медсестрою. Наша Дергачівська лікарня була практично на лінії фронту. Постраждала не тільки будівля лікарні, не було також жодного співробітника, якого б не

контузило, дісталася всім, але ми все одно продовжували працювати. Поранених у нас було дуже багато – як солдатів, так і мирного населення, і що найжахливіше – дітей. В очах досі обличчя малечі, особливо тієї, що боролася до останнього за своє життя. Були моменти, коли плакали навіть сильні чоловіки та лікарі.

Одного разу в операційній ми працювали на два столи протягом 7 годин. У мене за день було 38 поранених бійців, яких я оперувала одного за іншим. Це був день, що найбільше запам'ятався, тому що загалом за весь день було близько 50 осіб.

Часто ми оперували під бомбардуванням, коли не можна нікуди відійти, бо в твоїх руках знаходиться життя людини. За весь час я рідко бувала вдома, тільки з початком навчання з'явилася можливість їздити додому частіше. Сьогодні я продовжую працювати у цій лікарні».

Марія Бабенко,

I медичний факультет, Дергачівська центральна лікарня

«Я була волонтером у двох Львівських організаціях: Споживчому Товаристві «Червона Рута» та Благодійному фонді громад «Рідня». З останнім я співпрацювала найбільше: була там волонтером від початку березня до кінця червня. Ця організація працює спільно з поляками – основна філія у Польщі, друга у невеликому містечку під Львовом, третя у Львові, де я і працювала.

Напрямок, яким я керувала, стосувався отримання, сортування та розбору ліків. Також для отримання дозволу на перевезення ліків треба було на кордоні перекладати назви латиною.

Ми насамперед працювали з гарячими точками. На той момент, навесні, це була Київська область, коли сталася трагедія у Бучі та інших невеликих селах, а також Чернігівський напрямок. Ми співпрацювали з Київською організацією, якій передавали ліки, медичне обладнання, гуманітарну допомогу, корм для тварин та ін.

Далі здебільшого наша допомога поширювалася на Харків і особливо Харківську область».

Марина Емерзіан,

*III медичний факультет, Споживче Товариство «Червона Рута»,
Благодійний фонд громад «Рідня»*

«Від початку війни у моєму містечку (м.Південне, Харківський р-н) було і є багато переселенців, людей, які втратили роботу через війну, тих, хто стали інвалідами.

Перші місяці війни у мене вдома жили переселенці зі Східної Салтівки. Роздивляючись фото, які вони показували, і слухаючи розповіді про те, що відбувається та що вони відчувають, я починала розуміти, яке горе спіткало більшість людей.

Мені захотілося допомогти людям, бути чимось корисною. Саме тоді я дізналася про БФ «Хто Як Не Ми» та почала в ньому працювати.

Наша організація допомагає всім нужденним – пенсіонерам, інвалідам, багатодітним чи незаможним сім'ям, неповнолітнім дітям, дітям-сиротам тощо. Щотижня ми видаємо понад 2000 продуктових наборів, а також одяг, засоби особистої гігієни. Крім того, ми здійснюємо адресне перевезення всіх необхідних засобів для лежачих/самотніх пенсіонерів нашої громади.

Наразі діяльність нашого благодійного фонду спрямована насамперед на допомогу людям із деокупованих територій – щотижня туди вирушає гуманітарна допомога з речами першої необхідності.

Востаннє ми відвідали міста Лиман та Святогірськ (Донецька область), деякі села Вовчанського р-ну (сміт Новоолександрівське), також ще 2 тонни гуманітарної допомоги було відправлено до міста Куп'янська.

Ми продовжуємо підтримувати нужденні верстви населення й віримо у наближення Перемоги!»

Катерина Бабаєвська, *II медичний факультет,
Волонтер БФ «Хто Як Не Ми»*

«ВІЙНА НАВЧИЛА МЕНЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ ВСІ МОЇ ЗНАННЯ ПО-МАКСИМУМУ»

У другій половині лютого 2022р. навкруги вже відчувалося напруження, але початок війни все ж таки став для нас несподіванкою. Після перших вибухів 24 лютого я прокинулася зі злістю, що знову неподалік у нічному клубі запізніла вечірка з феєрверками. Проте вибухи продовжувалися... Шоковий стан, пішки до університету, безкінечні черги в аптеках, магазинах, до банкоматів, обстріли з усіх видів зброї до 150 разів на добу: перші дні війни у Харкові були справжнім випробуванням. Знайома з неповолітнім сином все частіше говорила, що необхідно спробувати вийти з міста... Рішення залишити Харків було важким, бо на той час навіть не знали, куди їдемо. Практично всю дорогу в евакуаційному потязі – без світла, з щільно закритими вікнами, 12 осіб у купе...

Наступний шок – залізничний вокзал Львова. Таку кількість людей важко було уявити. Тільки потім дізналася, що нашим потягом прибуло 2 тисячі осіб, а в той день таких потягів було сім. Відчуття розгубленості, знайома з дитиною вирішила їхати до Польщі. І тут – зовсім неочікувана зустріч з другом, з яким ще у 2010р. ходили в туристичний похід Карпатами. Ростислав – львів'янин, з перших днів повномасштабного вторгнення ворога був у волонтерському центрі на залізничному вокзалі. Його пропозицію залишитися і допомагати навіть не обдумувала. Уже на другий день перебування у Львові розпочала чергування у складі волонтерської групи загону швидкого реагування гірської оперативно-рятувальної служби. Миттєво пригадала все, чому навчилася у 2012р. в школі волонтерів єврейського культурного центру «Бейт Дан». Дуже допомогли навички роботи фахівцем Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді на той час Дзержинського району Харкова, де опікувалася соціалізацією дітей з особливими потребами, була в команді організаторів програм змістовного дозвілля для учнівської молоді. Таким чином здобула кваліфікацію «Інструктор дитячого туризму», на волонтерських засадах брала участь в організації та проведенні обласних і Всеукраїнських змагань туристсько-краєзнавчого, національно-патріотичного спрямування.

Щоденно до Львова приїжджали люди, які потребували нашої підтримки, кожна зустріч починалася словами: «Ми з Маріуполя», «Ми з Ізюма», «Ми з Куп'янська»... Намагалися всіх вислухати, щось порадити. Зустрічали молоду маму з 9-денним немовлям, яка дві доби була в дорозі до Львова; в іншої жінки було двоє дітей – 3-річна донька і син, віком 17 днів; була багатодітна родина з окупованого села Чугуївщини, яка напередодні війни втратила новонароджену дитину, а потім з дітками трьох, п'яти і семи років,

практично без речей, вночі пішки йшли до Чугуєва. Усім необхідно було надати допомогу, забезпечити засобами гігієни, дитячим харчуванням, розповісти про умови для українців, які надавали польські волонтери у Грубешові, Пшемишлі, Надаржині.

До речі, про щирі підтримку і допомогу від польських друзів можна розповідати безкінечно. Волонтери з Pomocni Ukrainie / Stowarzyszenie Wolontariuszy вперше приїхали з гуманітарною допомогою до нашого центру 1 березня 2022 року, протягом всієї весни щотижня привозили найнеобхідніше і дотепер постійно надають допомогу.

На часі було питання отримання нових знань та навичок, тому пройшла навчання та тренінги надання першої допомоги, забезпечення психосоціальної підтримки постраждалих «Особливості надання до медичної допомоги в умовах військового часу», «Психологічна підтримка особистості в умовах війни», «Кризова психологія та психологія воєнного часу». Завдяки співпраці з Львівською регіональною організацією Товариства Червоного Хреста України та ДСНС з надання допомоги вразливим верствам населення удосконалила вміння працювати у команді над розв'язком спроможності суспільства попереджати і долати гуманітарні й соціальні кризи. Потім у Харківській області відновилося онлайн-навчання і діти з усіх куточків України та з-за кордону почали виходити на зв'язок – до волонтерської діяльності додалася робота керівника туристського гуртка.

Свою волонтерську діяльність не афішувала – просто не було часу щось розмішувати у соціальних мережах, але постійно спілкувалася з друзями, які боронять рідну землю. Захисникам дуже необхідні засоби тактичної медицини, спальники, каремати, термобілизна, шкарпетки, наколінники. Шукаємо, замовляємо, збираємо, пакуємо, відправляємо, чекаємо на фотозвіти. Зараз, уже з усмішкою, можемо розказати про різницю між «CAT», «SOF», «Дніпро-1» і «Дніпро-2», чим ПНБ відрізняється від тепловізора, чому наші захисники, які не перший день виконують бойові завдання, просять Mavic 3, а не Mavic 3 Combo.

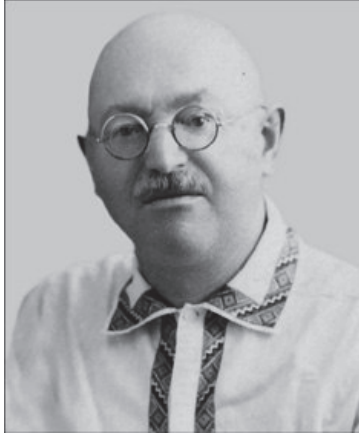
Також доля познайомила з Благодійним фондом «Майстерня Милосердя». У нас з'явилися нові справжні друзі, які допомагають вирішувати волонтерські запити тих, хто цього потребує. Безмежно вдячна Митрополичому Благодійному Фонду Католицьких Церков у США за щирі підтримку і допомогу. Саме це милосердя і доброчинність зміцнюють віру в нашу перемогу.

Яна Астапова, ст. лаборантка кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

ЛЮДИНА ЧЕСТІ ТА ОБОВ'ЯЗКУ

Наразі вітчизняна і світова українська громадськість відзначає 130-річчя від дня народження *Валентина Отамановського (1893–1964)* – історика, бібліографа, краєзнавця, педагога, громадського та політичного діяча. *Постанова Верховної Ради України «Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2022–2023 роках»* передбачає відзначення цієї дати на державному рівні.

Валентин Дмитрович Отамановський – один із фундаторів Української Центральної Ради та її збройних сил, герой Крут, відомий громадсько-політичний діяч, жертва сталінського режиму, а ще видатний учений, пошукач широкого гуманітарного, практично енциклопедичного спектра – краєзнавець і пам'яткознавець, фахівець з історії та юриспруденції вітчизняних міст середньовіччя, історії медицини й аптечної справи, бібліограф, друкар, поліглот і перекладач,

літератор, організатор науки, педагог-новатор, доктор історичних наук, професор.

За останні роки вітчизняні історики майже повністю відтворили біографію Валентина Дмитровича, дали оцінку його громадсько-політичній діяльності та науково-педагогічній спадщині. До того ім'я В.Д. Отамановського в Україні перебувало під «печаткою мовчання», хоча воно й увійшло до всіх українських енциклопедій минулого сторіччя, за винятком радянських. Сьогодні, в часи героїчного спротиву українського народу московській навалі, ім'я Валентина Отамановського набуває ще більшої значущості як символ боротьби проти російського гегемонізму.

«Боротьба України з «ненажерливою Москвою», – писав він, – це страшна боротьба двох націй, двох світів, двох культур та незмирених ідей». Його «Братство самостійників» від самого початку свого існування в 1914 р. стало на шлях боротьби за повну незалежність України від Росії. Згодом, у 1917 р., на самому початку Української революції з ініціативи Валентина Отамановського були сформовані перші українські мілітарні загони в Києві. В Українській Центральній Раді, ініціатором створення і членом якої був В. Отамановський, «самостійницька» меншість завзято протистояла «автономістській» більшості, що виступала за федеративні зв'язки з Росією. А коли прийшов час захищати Україну від росіян, Валентин, не вагаючись, взяв до рук зброю і пройшов з нею шлях кривавої боротьби від Крут до Волині, а потім зворотним шляхом до Києва. Ту першу українсько-радянську війну він вважав п'ятою «україно-московською» з «Азіятами-Москвинами». За спогадами командира українських збройних сил під Крутами А. Гончаренка, Валентин був його зв'язковим. «Отамановський був дуже відважний, – згадував А. Гончаренко. – ...І в цю вирішальну хвилину він почав порівнювати наш бій з боями під Полтавою шведів і наших з москалями». А 10 липня 1918 р., в роковини Полтавської битви 1709 р., Валентин Отамановський зібрав на Софійському майдані Києва народне віче, де під схвальні вигуки десятитисячного натовпу саме він геологічним молотком збив з пам'ятника Богданові Хмельницькому слова: «Волим под царя восточного, православного...».

Гетьманський переворот Валентин Отамановський не підтримував. За його спогадами, прикро йому було спостерігати рецидив царату, офіцерів у погонях, пронимецький курс гетьманського уряду, з одного боку, та постійні залицяння його до сконцентрованих на Дону білогвардійців, з іншого.

Валентин працював у видавництві «Вернигора» з видання української літератури та шкільних підручників. Проте через брак паперу друк книжок «Вернигорою» переносився за кордон. Валентин Отамановський поїхав у цій справі до Відня. Ба більше, в Києві розпочалося цькування членів Центральної Ради та прихильників УНР. У 1920 р. у зв'язку з хворобою батька Валентин Дмитрович повертається вже до радянського Києва.

Розпочинається його багаторічна плідна наукова діяльність. Місцем роботи стає Вінниця, метою – всебічне вивчення Поді-

лля. В.Д. Отамановським створено краєзнавчу установу – Вінницьку філію Всенародної бібліотеки України ВУАН. З ініціативи В.Д. Отамановського у квітні 1924 р. при філії відкрито перший в Україні краєзнавчий науково-методичний центр – «Кабінет вивучення Поділля».

Від 1925 р. й аж до свого арешту в 1929 р. В.Д. Отамановський очолював науково-координаційну діяльність Кабінету. Працюючи упродовж 1924–1928 рр. в архівосховищах у пошуках матеріалів про Вінничину, В.Д. Отамановський вперше знайшов джерела з історії медицини та аптечної справи. Праця «До історії медицини та аптечної справи у Вінниці й Вінницькому повіті другої половини XVIII ст.», надрукована в 1930 р. – унікальне дослідження з медичного краєзнавства, а її автор є фундатором цієї галузі сучасного національного краєзнавства України.

Біда прийшла до В. Отамановського серпневим днем 1929 року. Його заарештували, а при обшуку вилучили журнали та особисті речі, які й стали головними вперше знайдених контрреволюційної діяльності вченого. Звинувачення про участь у «Спілці визволення України» Отамановському висунули трохи пізніше, а згодом у Харкові відбулася горезвісна розправа над українською патріотично налаштованою інтелігенцією.

Почалися виснажливі допити. Спочатку В.Д. Отамановський заперечував свою вину. Однак протизаконні методи попереднього слідства змусили обвинувачених, зокрема й В.Д. Отамановського, визнати себе винними. Показовий процес по справі «СВУ» відкрився в оперному театрі Харкова 9 березня 1930 року. Долучення В.Д. Отамановського до групи головних обвинувачуваних ще раз доводить його значущість у тодішній українській академічній спільноті, адже організатори процесу виставили контрреволюційними ватажками найяскравіших її представників.

Валентин Дмитрович Отамановський був засуджений до 5 років позбавлення волі у виправно-трудовах таборах з обмеження прав терміном на 2 роки. 11 серпня 1930 р. Пленум Верховного Суду УРСР скасував судові рішення у справі «Спілки визволення України» і припинив її у зв'язку з відсутністю у діях засуджених складу злочину та реабілітував усіх членів так званого «СВУ». Проте Валентині Дмитровичу дожити до цього не судилося.

Щодо подальшої долі В.Д. Отамановського, то він повторно був засуджений колегією ОДПУ 1 липня 1934 р. на заслання до Татарської АРСР і звільнений тільки 26 серпня 1936 р. Про закінчення репресій стосовно нього свідчить також профспілковий квиток, що зберігся. Часом вступу до профспілки зазначено 1936 р. А як відомо, в СРСР особи, обмежені в громадянських правах, не мали права членства у профспілках.

Останні роки свого життя Валентин Дмитрович провів у Харкові. На той час він був уже знаним ученим, доктором історичних наук, професором, знавцем 14 сучасних мов і одним з найкращих у СРСР фахівцем з давньогрецької мови та середньовічної латини. 14 жовтня 1958 р. він за конкурсом обрався завідувачем кафедри латинської мови Харківського медичного інституту, а 20 жовтня приступив до роботи. Незабаром отримав квартиру в новобудові на проспекті Леніна (нині Науки) за дві тролейбусних зупинки від головного корпусу інституту.

На кафедрі з притаманними йому енергією і професіоналізмом підняв на якісно новий рівень наукову і навчально-методичну роботу. З ініціативи та під керівництвом професора В.Д. Отамановського молоді викладачі стали досліджувати наукові праці вчених-медиків. Валентин Дмитрович розпочав велику роботу щодо інтеграції курсу латинської мови з курсами клінічних кафедр, кафедр анатомії та фармакології. Професор остаточно замкнув коло своїх наукових інтересів на історії медицини. Підготував дві монографії: з історії медицини Русі та з історії аптечної справи в Україні. Згодом перша була надрукована, а друга так і не побачила світу.

10 березня 1964 р. в центрі Харкова, на вулиці неподалік від Харківського медінституту, на шляху до кафедри, Валентину Дмитровичу стало зле. Поруч розташовувалася клініка внутрішніх хвороб обласної клінічної лікарні, куди його негайно доправили, але хворий невдовзі помер від інфаркту міокарда. Поховали Валентина Отамановського на 2-му міському кладовищі. Його дружина незабаром померла до Казані, звідки була родом, і будь-яких родичів В.Д. Отамановського в Харкові не залишилось.

Внесок В. Отамановського в харківську медичну освіту вагомий. Та не менше він зробив і для вітчизняної історичної науки,

а саме – став одним із засновників сучасного краєзнавчого знання. Історичні джерела переконливо доводять, що В.Д. Отамановський став в Україні першопрохідником в розробці багатьох теоретико-методологічних засад сучасного розуміння краєзнавства і застосував їх у своїх дослідженнях.

Значущість діяльності Валентина Отамановського та його роль для української освіти й науки надзвичайна. Міська влада Вінниці в ході декомунізації назвала на його честь вулицю. Така ж сама вулиця з'явилась і в Києві. До нинішнього ювілею Вінницька обласна універсальна наукова бібліотека отримала ім'я Валентина Отамановського. Яскравим підтвердженням визнання вченого

є й вихід на екран фільму «Вінницький літописець», відзнятого Леонідом Філоновим. У ньому відображена уся багатогранна діяльність В. Отамановського. Наразі мета сучасного українства – не дати забути ім'я Валентина Отамановського у Харкові та увічнити його на топонімічній мапі міста. З цією метою Центр медичного краєзнавства ім. проф. В.Д. Отамановського ХНМУ і Харківська топонімічна група запропонували перейменувати вул. Коломенську на вул. Валентина Отамановського.

Ігор Робак, завідувач кафедри суспільних наук
Ганна Демочко, директорка Центру медичного краєзнавства ім. проф. В.Д. Отамановського

ДО 250-РІЧЧЯ ІВАНА КАМЕНСЬКОГО

КАФЕДРА ПОВИВАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА У ХАРКІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Усім відомо, що Харківська вища медична школа веде свою просвітницьку діяльність вже понад 200 років. А чи знаєте ви, що на початку XIX сторіччя її існування було під загрозою через відсутність студентів на відділенні лікарських наук?

Гінекологічна аудиторія, друга половина XIX ст.

За уставом університету було створено 4 відділення (надалі факультети). У 1805 р. почалися заняття на відділеннях юридичних, мовних та фізико-математичних наук. Однак не знайшлося охочих студіювати лікувальні науки. Був штат викладачів для шести спеціальних кафедр, була матеріальна база, а студентів не було. Професори виконували різні завдання Ради університету: читали лекції для студентів інших факультетів і Харківського колегіуму, здійснювали інспекційні перевірки по учбовому округу, працювали над підготовкою навчальних посібників тощо. Проте регулярних занять на медичному факультеті не було до 1810 року.

Не дивно, що у попечителя Харківського учбового округу графа С.О. Потоцького виникла думка про скасування в університеті медичного факультету. Зокрема, для поповнення особистого складу викладачів тут був обраний для викладання повивального мистецтва доктор медицини Іван Петрович Каменський.

Іван Петрович Каменський, українець, син військового товариша, народився в Полтавській губернії в с. Надія Полтавського полку в 1773 р. Початкову освіту одержав у Полтавській духовній семінарії. У 1793 р. вступив до Московської медико-хірургічної академії. Студентом І.П. Каменський за успіхи, що проявилися у написаному ним творі "De ulcere ventriculi penetrante", був допущений до виконання прозекторських обов'язків і виконував їх два роки. У 1797 р. після закінчення медико-хірургічної академії був рекомендований для роботи у військовому шпиталі і в пологовий

палаті виховного будинку. Через рік він одержав звання лікаря і декілька місяців служив в армії.

Інтерес до наукової праці спонукав молодого лікаря шукати роботу в медико-хірургічній академії, куди він був прийнятий у квітні 1799 р. і допущений до виконання обов'язків прозектора анатомії в академії. У жовтні 1802 р. Каменський визнаний гідним ступеня доктора медицини за подану дисертацію "De restringendo cordibus quamvis in primis viis praesentibus evacuantium uso" («Про стискування серця») і продовжував працювати в академії до її закриття у 1804 р. У січні 1806 р. його було призначено професором кафедри анатомії, фізіології і судової лікарської науки Казанського університету.

Хоча статутом 1804 р. і була передбачена автономність університетів, царські чиновники робили усе, щоб ліквідувати її і одночасно усю науку. Видатні діячі того часу не могли миритися з таким положенням. Група професорів Казанського університету, у тому числі й Каменський, виступила проти ліквідації автономності університету. За наказом міністра народної освіти Каменського було звільнено з університету 5 грудня 1806 р. як «вільнодумця» і «бунтаря». Протягом наступних 4 років він обіймав посаду акушера Воронежської лікарської управи і тільки 4 липня 1811 р. був призначений ординарним професором на кафедру Харківського університету, якою завідував до 1819 року.

І.П. Каменський читав курс повивального мистецтва, жіночих і дитячих хвороб за посібниками Мартенса та Максимовича-Амбодіка з додаванням власних приміток. Професор Ромель у своїх мемуарах згадує Івана Петровича як «точного, ловкого практика, преподавателя повивального искусства», а письменник С.Т. Аксаков писав про нього як про лектора, який володів виключним даром слова. Під час перебування в Харківському університеті його обирали секретарем Ради, інспектором казеннокоштных студентів, членом училищного комітету, він був наглядачем за роботою училищ Чернігівської губернії і харківської гімназії, а також неодмінним засідателем правління університету. І.П. Каменський був кореспондентом Імператорської медико-хірургічної академії, його було обрано дійсним членом Харківського товариства наук і почесним – Московського товариства дослідників природи.

Ним написано 9 наукових праць, з них 6 робіт у Харкові. Він автор оригінальної праці про проникаючу виразку шлунка. У числі цих робіт слід відзначити також актові промови «Про фізичне виховання дітей та його вплив на їхній розумовий та моральний склад» і «Про успіхи освіти в окрузі Харківського університету». Разом з І. Книгіним він переклав з французької праці з хімії та про харчування дітей (Г. Фуркруа «Химическая философия или Основательные истины новейшей химии», 1799). Він склав «Латинський словник», як було сказано в передмові, «присвячений юним аматорам латинської мови». І.П. Каменський увійшов в історію як засновник наукової педіатрії (1812) і акушерства (1817).

Помер І.П. Каменський у 1819 р. у Києві. У некролозі з приводу його смерті, крім професорських здобутків, як особливу заслугу колеги відмічали виховання ним своїх дітей. Старший його син закінчив на той час університет, а старша дочка друкувала свої твори на сторінках «Українського вісника».

Таким був один з перших викладачів акушерства в Харківському університеті. Він розпочав наукову і викладацьку діяльність кафедри повивального мистецтва, яка пройшла довгий і славний шлях до сучасної кафедри акушерства і гінекології Харківського національного медичного університету, відомої діяльністю своїх професорів цілому світу.

Жаннета Перцева,
директорка Музею історії ХНМУ

МУЗЕЇ ПРАЦЮЮТЬ

Майже рік триває напружене протистояння нашої Вітчизни нападу рашистів. Ворог намагається зламати наші сили, похитнути нашу волю і віру в Перемогу. Постійні обстріли, повітряні тривоги, відсутність світла, тепла, води – усі ворожі спроби зламати наш спротив, ми віримо, не дадуть йому жаданої переваги над українським народом, який боронить свою незалежність і свободу.

Кожен з нас працює на своєму місці і робить внесок у загальну справу, наближаючи Перемогу. Працюють Інститути ХНМУ, фундаментальні і клінічні кафедри, Наукова бібліотека і лабораторії, викладачі, студенти, газета і музеї, технічні служби. Ми не замикаємося у своїх межах, шукаємо нового для співпраці, щоб і себе показати і чужого навчитись.

Нещодавно кафедра анатомії ХНМУ і Музей історії університету познайомилися з цікавим Музеєм однієї вулиці. Він був відкритий у травні 1991 р. в Києві і присвячений одній з найдавніших вулиць столиці – Андріївському узвозу. Це унікальний музей, подібного якому нема у світі, бо його експонати розповідають про історію лише однієї вулиці, її архітектуру, про долю людей, відомих і напівзабутих, що мешкали тут і залишили свій слід у побуті, науці та мистецтві України.

Багато цікавих фактів дізнаються відвідувачі музею. На цій вулиці у 60-і роки минулого століття жив і творив відомий український письменник Г. Тютюнник. Тут є відомості про історію Києво-Могилянської академії і одного з її вихованців – «мандрівного дяка» Григорія Сковороду. Інша музейна експозиція розповідає про перший український сатиричний журнал «Шершень», редакція якого розташовувалася в одній з будівель Андріївського узвозу (1905–1906). На цій же вулиці мешкав відомий далеко за межами України лікар-терапевт Ф.Г. Яновський. Виняткова людяність, доброта і самовідданість лікуванню хворих, притаманні йому, ріднять його з гордістю харків'ян – офтальмологом Л.Л. Грішманом, якого теж називали святим лікарем за безкоштовний прийом хворих, винятковий професіоналізм, уважне ставлення до кожного пацієнта, незважаючи на його соціальний статус.

Це лише окремі риси послань музею до відвідувачів, експозиції якого чудовим способом представляють побут, стан науки, мистецтва, літератури і відображають соціальну ситуацію в Києві

XVI–XIX століть. Засновником і директором Музею однієї вулиці є заслужений працівник культури України Д.В. Шльонський – людина освічена, з широким кругозором, а головне – захоплена своєю справою. Він залучив до створення музею багатьох людей, яким не байдужа справа збереження історії Вітчизни. У 2002 р. його музей представляв Україну на конкурсі Європейського музейного форуму і став його номінантом.

Крім постійної експозиційної площі, музей для своєї роботи використовує виставковий зал, яка відкрилася у 1996 р. Тематика виставок різноманітна, вона присвячується не тільки подіям і людям, пов'язаним з улюбленою вулицею, а розповідає і про особистості світового масштабу. Це актриса М.Дитрих, співаки Е.Паф і К.Шульженко, письменник К.Паустовський, політичний діяч Л.Брежнєв та ін. Одна з виставок має назву «Хто жив – у ніщо не обернеться» і присвячена посмертним маскам. Вона і стала причиною нашого знайомства з директором цього музею. Річ у тім, що Музей однієї вулиці вже давно цікавиться посмертними масками, збирає їх, використовуючи різні можливості. Тривала і копітка пошукова робота дала значний результат – зараз у музейному фонді зберігається 335 масок. Неодноразово в музеї влаштовувалися виставки масок, які завжди користувалися великим інтересом. Серед них представлені і посмертні маски діячів української культури, мистецтва і політики. Пошуки масок продовжуються.

Копія однієї з таких масок, яка була знята у 1937 р. з професора В.П.Воробйова – всесвітньо відомого анатома, завідувача кафедри ХМІ на той час, присутня в колекції Музею однієї вулиці. Під час підготовки чергової виставки у грудні 2022 р. до завідувача кафедри анатомії ХНМУ проф. О.Ю.Вовка звернувся директор київського музею Д.В.Шльонський з проханням залучити до виставки копію маски учня професора В.П.Воробйова анатома Р.Д.Синельникова, який працював разом з учителем над першим вітчизняним Атласом людини (1937–1942). З дозволу завідувача вирішенням цього питання займався асистент кафедри, визнаний зберігач її історії М.А.Лютенко.

Через відсутність фахівців саме йому довелося займатися цією справою. Матеріал надіслали замовники, а він, використовуючи свій досвід роботи з восковими фігурами, а також належну літературу, виготовив ще три копії з посмертних масок, що зберігаються на кафедрі. Це маски проф. Р.Д.Синельникова, художника Атласу анатомії А.А.Алексєєва і анатома А.Н.Журавльова, який разом з Воробйовим бальзамував тіло Леніна. Остання маска була анонімна. Ідентифікувати її допомогли зберігачі фондів Музею історії ХНМУ, використавши музейні матеріали. Копії були відправлені до Києва і представлені відвідувачам виставки, яка відкрилася 17 січня цього року.

Ми задоволені тим, що посмертні маски викладачів нашого університету представлені на виставці у Києві і стануть відомі широкому загалу її відвідувачів. Адже посмертна маска – це останній погляд на особистість, яка дозволяє нам багато чого пізнати про її вдачу. А музеї, за висловом видатного вітчизняного філософа М.Федорова, – «це найвища інстанція, яка повинна і може повертати життя, а не відбирати його». Нащадки повинні знати свою історію, а також людей, які творили її і, врешті-решт, самі стали історією.

Жаннета Перцева, директорка Музею історії ХНМУ

СУМУЄМО!

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ЄВГЕНА ВОЛКОВА
(1987–2023)

12 січня 2023 року Дергачівщина попрощалася з начальником медичного пункту 22-го Окремого мотопіхотного батальйону Євгеном Волковим, який трагічно загинув внаслідок російського ракетного удару на одному з напрямків фронту. Євгену Волкову було 35 років.

Євген у 2010 році закінчив ІІІ медичний факультет («Педіатрія») Харківського національного медичного університету.

Євген був добрим, веселим і щирим. Після закінчення медичного вишу працював медиком Дергачівського відділення швидкої допомоги, а у 2019 році пішов захищати Батьківщину в зоні ООС.

Колектив медичного університету пишається своїм випускником та вшановує його світлу пам'ять. Ми глибоко співчуваємо родині загиблого, його друзям та побратимам.

Пам'ять про хоробрість Євгена, його любов до людей, готовність прийти на допомогу завжди залишиться у наших серцях.

НАШІ ПРОЕКТИ

ПОШИРЕННЯ ХІБУКІ-ТЕРАПІЇ ПО УКРАЇНІ

Видатні ізраїльські експерти по роботі з Хібукі-терапії почали співпрацювати із Студентським самоврядуванням ХНМУ.

Ще до початку повномасштабного вторгнення студенти медичного вишу активно брали участь у волонтерській діяльності: відвідували діточок у лікарні, дитячі будинки, реабілітаційні центри, протитуберкульозні санаторії, завдяки чому накопили чималий досвід впровадження різних терапевтичних практик у роботі з дітьми.

Під час війни студенти-медики відчували, що їх допомога потрібна ще більше, особливо в роботі з дітьми. Вони і зараз продовжують свою діяльність не тільки в Харкові, поблизу рідної alma mater, а і в різних куточках України, і саме тому із захопленням почали брати участь у поширенні нової терапевтичної методики – Хібукі-терапії. Нещодавно нашим студентам пощастило познайомитися зі впровадницею Хібукі – Дафною Шарон-Максимов.

Студенти вже провели та взяли участь у багатьох заходах, пов'язаних із Хібукі-терапією. Свою діяльність розпочали в Міській клінічній дитячій лікарні № 16, приєднавшись до заходу «Music morning beats», приуроченого до Міжнародного дня волонтера. Наступним кроком стала лекція-семінар з ізраїльської методики подолання військової психологічної травми у дітей – Хібукі-терапії, що відбулася 25 грудня за підтримки ЮНІСЕФ та сприяння Студентського самоврядування ХНМУ, а також Міської клінічної дитячої лікарні № 16.

Після всіх заходів представники Студентського самоврядування ХНМУ зустрілися з Дафною Шарон-Максимов і домовилися про співпрацю та впровадження Хібукі-терапії у різних куточках України – на даний момент у Києві та Харкові.

29 січня за сприяння Студентського самоврядування ХНМУ та Міської клінічної дитячої лікарні № 16 відбувся черговий захід «Веселий консилиум» у рамках проекту «Лікар-малюк» з використанням методів Хібукі-терапії. Під час заходу студенти показували та навчали діточок різноманітним медичним маніпуляціям: як правильно проводити серцево-легеневу реанімацію на манекені, як ставити крапельницю, внутрішньовенні, внутрішньом'язові уколи, як проводити люмбальну пункцію та бинтування «потерпілих». Кожна дитина мала змогу продемонструвати отримані знання на практиці, використовуючи іграшки у ролі пацієнтів, а також манекен для проведення СЛР.

Друга частина заходу була присвячена роботі із «собакою-обіймаючою». Кожна дитина тягнула листівки із завданнями, направленими на психологічну підтримку завдяки Хібукі. Таким чином, діти вчаться проявляти свої емоції та почуття, а також промовляти свої переживання та потреби.

Представники Студентського самоврядування вручили головному лікарю Міської клінічної дитячої лікарні № 16 Марині Кучеренко Подяку за співпрацю та сприяння волонтерській роботі студентів-медиків ХНМУ.

Студенти і надалі співпрацюватимуть з лікарнею. Наразі заплановано наступну поїздку в Харківську обласну дитячу клінічну лікарню та інші медичні установи. Головна мета – за допомогою Хібукі-терапії покращити психологічний стан кожного, хто цього потребує, а сприятиме цьому гаряче серце медика-волонтера.

Вікторія Ващенко, ІІ медичний факультет

ОБ'ЄДНАНІ ЗАРАДИ ДІТЕЙ

7 лютого Наукова бібліотека ХНМУ та Студентське самоврядування ХНМУ об'єднали свої зусилля у проєктах «Світ у дитячих долоньках» та «Лікар-малюк» на базі нефрологічного та ендокринологічного відділення Обласної дитячої клінічної лікарні, де проходять лікування діти та підлітки.

Співробітники бібліотеки й студенти познайомили дітей із хібукі-терапією, разом провели «Веселий консилиум для лікарів», а також подарували діткам Коробку хоробрості з набором предметів для творчості. Даний захід мав кілька завдань:

- познайомити дітей з іграшкою Хібукі, яку використовують як терапевтичний інструмент для подолання психологічних травм та хвилювань дитини;
- у рамках проєкту «Лікар-малюк» продемонструвати медичне обладнання та інструменти для маніпуляцій, з якими дітки, що перебувають у лікарні, стикаються кожного дня;
- підтримати дітей та показати їм, які вони хоробрі та мужні, бо борються кожного дня із непростими випробуваннями через хворобу, за допомогою акції «Коробка хоробрості», в якій зібрані книги та різноманітні канцтовари для прояву їх творчості та цікавого дозвілля.

Важливо було пояснити дітям, для чого лікарі та медсестри виконують маніпуляції, як їх правильно проводити. Дати змогу дітям поділитися своїм досвідом, який може залишити дуже неприємні спогади на все життя, разом пережити та подолати страхи. Завдяки цьому діти розуміють, як владтоване медичне приладдя, що саме роблять медичні працівники, та менше хвилюються перед процедурами.

Кожен із дітлахів входив у роль лікаря і розповідав про свій досвід іншим.

Дітям дуже сподобалася така форма спілкування, бо вони могли поділитися своїми знаннями й переживаннями та дізнатися нове від студентів-медиків.

Усі були у захваті від подарунків та застосували їх, щоб намалювати чудові картини.

Посмішки на обличчях дітей та гарний настрій – головний результат візиту наших волонтерів!

Продовжуємо роботу над проєктами!

Катерина Тополюк, ІІ медичний факультет

ДО ДНЯ ЗАКОХАНИХ

"LOVE IS..."

Love is...

КОЛИ ВІН ЗАМІШАЄ СВОЮ
ШЕРСТЬ НА ВСІХ ТВОЇХ
РЕЧАХ, ЩОБ ТИ НЕ
ЗАМЕРЗАВ

День святого Валентина 14 лютого є неофіційним святом усіх закоханих, яке пройшло крізь століття і сьогодні широко відзначається у всьому світі. Студенти медичного вишу також не залишилися осторонь та організували заходи на честь цього дня.

Так, 14 лютого в межах благодійного проекту «Світ у дитячих долоньках» співробітники Наукової бібліотеки Тетяна Бабака та Катерина Чеховська разом із волонтерами Студентського самоврядування Анастасією Богуславською, Ліною Федоровою та Олексієм Тараном відвідали маленьких пацієнтів Харківської міської дитячої клінічної лікарні № 16.

У день святого Валентина діткам запропонували створити валентинки для своїх рідних, близьких, друзів. Малеча охоче відгукнулася на цю ідею та із завзяттям поринула у творчий процес, який проходив у дуже жвавій та веселій атмосфері. Після майстер-класу з виготовлення святкових листівок-валентинок діти отримали «Коробки хоробрості», зібрані учасниками проекту. Серед подарунків – альбоми, кольоровий папір, фломастери, кольорові олівці, ручки тощо – все для творчості маленьких, але хоробрих пацієнтів.

Цього ж дня команда Студентського самоврядування спільно із Профкомом студентів організувала «Пошту святого Валентина». Учасниками заходу стали не тільки студенти, а й співробітники вишу. Реєстрація на участь відбувалася за допомогою Google-форми. Учасникам були запропоновані різноманітні варіанти шаблонів для валентинок, і кожен мав змогу написати своє власне побажання для коханої людини. Привітання могли бути анонімними або супроводжуватися підписом.

Розсилка готових листівок відбувалася за допомогою університетської корпоративної пошти. Усього в заході взяли участь більше 100 осіб і загалом було розіслано 179 валентинок. Ми впевнені, що кожен учасник, який отримав привітання, мав гарні емоції та настрої на весь день.

Також на платформі Google Meet сектор «Ліга сміху» провів гумористичний захід під назвою «Підкати». Учасники по черзі зачитували свої оригінальні ідеї для зацікавлення людини, а інші оцінювали їх. Наприкінці кожен учасник дізнавався свої бали і робив висновок, наскільки в нього розвинений талант спокуси.

На честь закоханих відбувся онлайн-захід «Швидкі побачення» для всіх студентів вишу від сектору медіапростору і громадського виховання та волонтерства. Для цього було створено анкетування для реєстрації та зазначення своїх уподобань. Потім ведуча заходу комбінувала пари так, щоб кожен учасник на різних колах спілкувань мав змогу познайомитися з усіма по черзі. Наприкінці івенту хлопці і дівчата розповіли, хто їм сподобався. Усі активно брали участь у бесідах, була тепла та дружня атмосфера. До того ж, присутні отримали багато позитивних емоцій та нових знайомств.

Також 14 лютого івент-сектором Студентського самоврядування було проведено фотоконкурс "Love is..." до Дня святого Валентина. Кожен з учасників мав заповнити гугл-форму на участь та згодом надіслати фотографію і власний підпис про те, що саме для нього значить кохання. Усього в заході взяли участь 12 студентів. Їхні фотографії були виставлені у соціальні мережі сектору, де проводилося подальше голосування за допомогою платформи Google forms та у коментарях під постами.

День святого Валентина – це свято романтики, кохання та ніжності. Це той день, коли прийнято висловлювати свої щирі почуття й обмінюватися подарунками, влаштовувати романтичні сюрпризи та багато іншого. Ми вдячні можливості відзначити цей день, але все ж таки час, в якому ми живемо, показує, що краще проявляти свою любов та почуття до коханої людини кожного дня.

Катерина Тополюк, І медичний факультет

ДЕНЬ ДОНОРА В ХНМУ

ДОНОРСТВО – ЦЕ ВАЖЛИВО!

22 лютого у стінах Харківського національного медичного університету за підтримки адміністрації ХНМУ пройшов День донора.

Захід був організований Первинною профспілковою організацією студентів, аспірантів, докторантів та клінічних ординаторів спільно зі Студентським самоврядуванням. Щорічно добровільна здача крові рятує мільйони життів по всьому світові. Проте в умовах повномасштабної війни потреба в крові різко зросла.

До Дня донора приєдналися студенти і співробітники університету. Так, завдяки їх спільним зусиллям було зібрано 52 дози крові на потреби Збройних сил України.

Усі, хто відвідав цей захід та став донором крові, мали змогу відповісти на цікаві питання на тему «Донорство в Україні» та розширити свої знання з цієї теми, а сама вікторина проводилася за допомогою інтерактивного екрану та проектора. Кожен учасник отримав цукерку із

листівкою з QR-кодом, за яким можна пройти повну версію вікторини та взяти участь у розіграві мерчу. Також донори власноруч створили Дошку донорів, на яку кожний, хто здав кров, вписував своє ім'я.

Профспілковою організацією та Студентським самоврядуванням висловлюють подяку всім студентам та співробітникам університету, які долучилися до здачі донорської крові. Окрема подяка співробітникам університету: Кривошапка Олександр, Погорелова Ольга, Мартиненко Наталія, Шевченко Наталія, Ненікова Лілія, Полякова Вікторія, Гук Тетяна, Бондаренко Наталія, Гойденко Світлана, Толстікова Олена, Брітякова Вікторія, Прудіус Віра, Акімова Світлана, Бочарова Олександра.

Дякуємо всім і кожному особисто за зроблену велику справу, що наближає Перемогу!

Роман Іващенко, виконуючий обов'язки голови ППОС ХНМУ

ПОШУК НОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

Наприкінці лютого 2023 р. з робочим моніторингом реалізації програми академічної мобільності іноземних студентів ХНМУ в університетах Грузії до Тбілісі прибула деканеса VII факультету ННІ ПІГ Оксана Васильєва.

У червні минулого року ННІ ПІГ розпочав активну роботу з пошуку міжнародних партнерів та розробки програми зовнішньої академічної мобільності для іноземних студентів задля часткового збереження англомовного контингенту студентів та викладачів нашого вишу. Так, у серпні 2022 р. було укладено договори про співпрацю між ХНМУ та двома університетами Грузії: Грузинським національним університетом SEU та університетом New Vision (приватний університет м. Тбілісі). До цих вишів на навчання приїхали 687 студентів V–VII факультетів (30 % загального контингенту іноземних студентів ХНМУ).

Медичний факультет SEU є членом Асоціації медичної освіти Європи (AMEE) та Асоціації медичних шкіл Європи (AMSE), який підписав меморандуми про співпрацю з університетами та медичними клініками по всьому світу. Навчальний процес на медичному факультеті SEU ведуть визнані фахівці галузі, грузинські та іноземні професори. Аудиторії та лабораторії SEU, оснащені сучасною технікою, служать для викладання базових та клінічних теоретичних дисциплін, передбачених освітньою програмою. У симуляційній інтерактивній лабораторії студенти 3–4-го курсу відпрацьовують практичні навички на тренажерах та манекенах. Практичні заняття з клінічних дисциплін для студентів 5–6-го курсу, що проходять навчання за програмою академічної мобільності, проводяться у провідних клініках та медичних установах м. Тбілісі. У SEU семестрове навчання проходили 306 студентів нашого вишу за спеціальністю «Медицина» (переважно з Індії та Єгипту).

Оксана Васильєва зустрілася з керівництвом університету, відвідала заняття

з теоретичних та практичних дисциплін, а також познайомилася зі специфікою роботи грузинського деканату медичного факультету та системою оцінювання знань студентів. Під час загальної зустрічі зі студентами ХНМУ ректор SEU Гія Кавтелішвілі оголосив про підписання меморандуму про всебічну подальшу співпрацю з нашим університетом і запропонував студентам 6-го курсу провести випускні церемонію отримання дипломів на їх території, що викликало захват і задоволення усіх присутніх в аудиторії.

Університет New Vision є сучасним приватним вищим навчальним закладом м. Тбілісі, який обирають переважно іноземні здобувачі освіти з арабських країн. Університет пропонує своїм студентам поєднання регіональних і західних освітніх медичних знань, щоб залишатися в тісному зв'язку з пріоритетами ринку праці на національному та міжнародному рівнях, а також забезпечує навчання за інтегрованими та мультидисциплінарними освітніми програми з особливим акцентом на модулях загальних навичок, лідерстві та спільних цінностях. В університеті є власна сучасна клініка, де мають змогу набувати практичний досвід як студенти-медики, так і студенти-стоматологи. З кожної клінічної дисципліни студенти проходять контрольне тестування та вирішення практичних завдань у середині та наприкінці курсу. Якщо студент не може скласти хоча б одне з цих тестувань двічі – він зобов'язаний повторно вивчати цю дисципліну, про що під час візиту університетської клініки Оксани Васильєвої доповіли викладачі. Вона на власні очі побачила, як фінальні семестрові іспити складали студенти 6-го курсу VII факультету, які були вражені, що на іспит несподівано завітала декан із Харкова! Навчальний процес в університеті New Vision ведуть визнані грузинські фахівці галузі. При цьому, згідно з двостороннім договором між університетами, частину лекційних занять дис-

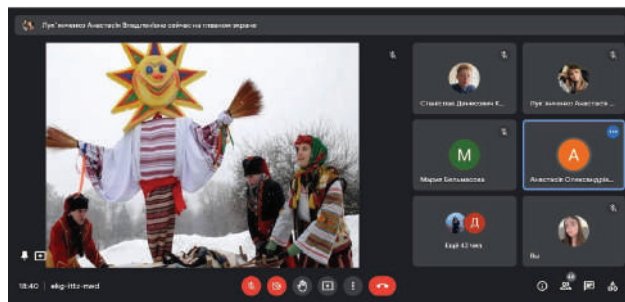
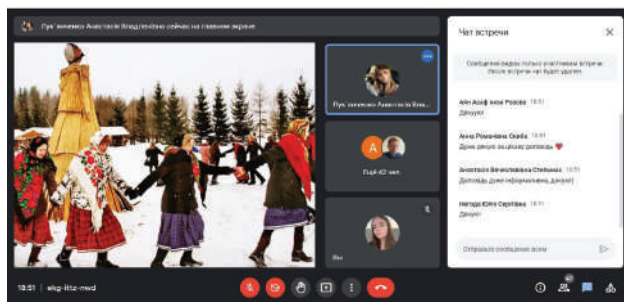
танційно читають англомовні викладачі ХНМУ.

Під час проведення проміжного моніторингу якості навчання студентів нашого вишу в університетах SEU та New Vision переважна більшість опитаних здобувачів освіти висловила задоволення рівнем організації та проведення очних практичних занять (97,4%). При цьому майже половина іноземних студентів, які навчаються в Грузії за програмою академічної мобільності (47,8%), висловили думку, що усі очні лекційні заняття можна замінити дистанційними, які можуть проводити грузинські чи українські викладачі. Проте на це питання також могло вплинути незадоволення дорогим транспортним сполученням між головними корпусами університетів та клініками грузинської столиці, а також загальна вартість перебування та рівень життя в Тбілісі з початку війни в Україні. Саме цим фактом обумовлено бажання деяких іноземних студентів припинити навчання в грузинських університетах у весняному семестрі та повернутися на дистанційне навчання до ХНМУ. Всі інші висловили бажання продовжити своє навчання в університетах SEU та New Vision у весняному семестрі 2022–2023 н.р., але зазначили, що дуже сумують за Україною та мають намір повернутися на очне навчання до ХНМУ після закінчення війни.

Харківський медичний університет займається підготовкою іноземних медичних фахівців протягом 70 років. До початку бойових дій у Харківській області кількість іноземних студентів у ХНМУ була максимальною серед усіх українських ЗВО, і саме тому наш університет активно продовжує працювати у міжнародному просторі для пошуку нових можливостей реалізації своєї місії та візії навіть під час війни. Завдяки активній міжнародній підтримці та співпраці цей напрямок роботи дуже важливий і перспективний як для нас, так і для наших іноземних партнерів.

За матеріалами Центру медіакомунікацій ХНМУ

МАСЛЯНА

Масляна є одним з найстаріших свят слов'янських народів. Справжня забава, яка зберегла свої традиції в наші дні з язичницької культури. Це смачне і неймовірно ситне свято триває цілий тиждень, який передуює Великому посту.

Студенти ХНМУ традиційно відзначають цей день, щороку проводячи веселі ігри разом зі смачними частуваннями, де усі мають змогу скуштувати неймовірні вареники та млинці з найніжнішою сирною начинкою у кращих традиціях, а також бути присутніми при традиційному спалюванні великого опудала.

Попри складні обставини, 2023 рік також не став винятком. Студентське самоврядування ХНМУ провело ряд заходів з 20 по 26 лютого, саме у дні святкування Масляної. Так, у соціальних

мережах студенти мали змогу побачити серію постів із цікавою інформацією про історію, українські традиції та заходи, які відбуваються на Масляну. Також 26 лютого було проведено просвітницько-розважальний захід, на якому були розглянуті такі теми:

1. Історія виникнення Масляної.
2. Традиції, гуляння, розваги та частування.
3. Як правильно святкувати Масляну.

Багато студентів залюбки взяли участь у традиційному українському заході, а також дізналися багато цікавої інформації про це свято.

Ігор Сухоруков, ІІ медичний факультет

■ МОВОЮ ФОТО

ВЕСНА ДАРУЄ РОЗМАЇТТЯ ФАРБ

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції : 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707 73 60

e mail: info@kmmu.edu.ua

www.kmmu.edu.ua

Підписано до друку 23.03.2023. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друку: арк. 8. Обл. вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 03/23 01.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
www.kontrast.kh.ua

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревиц

Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова